

2. Alfabetet

Det spanske alfabet består af 30 bogstaver:

a [a]	h [atje] ³	ñ [ænje] ⁴	t [te]
b [be]	i [i]	o [o] ⁵	u [u] ⁶
c [ce] ²	j [hrota]	p [pe]	v [uve]
ch [tje]	k [ka]	q [ku]	w [uve doble]
d [de]	l [elle]	r [ere]	x [ekkis]
e [e]	ll [elje/eje]	rr [erre]	y [i griega] ⁷
f [effe]	m [eme]	s [ese]	z [zæta]
g [hre] ¹	n [enne]		

¹Udtalen af **g** afhænger af, hvilke bogstaver der kommer bagefter. Hvis *g* står foran *o*, *a*, *u* eller en *konsonant*, skal det udtales [g]; altså stort set som på dansk. Reglen huskes oftest bedst ved hjælp af remsen: "gode – gamle – gulerødder + konsonant".

Står *g* derimod foran *e* eller *i*, skal det udtales med en såkaldt "harkelyd" [hre].

²Udtalen af **c** bruges efter ovenstående regler. Står *c* foran *o*, *a*, *u* eller en *konsonant* udtales det [k]; foran *e* og *i* udtales det som et læspende [ce].

³**H** er stumt i talesprog, men må aldrig udelades i skriftsprog.

Hotel udtales [otel], *hombre* udtales [ombre].

⁴**Ñ** udtales [ænje] og findes ved at holde Alt Gr nede og trykke ~ efterfulgt af et almindeligt *n*.

⁵Når **o** står alene betyder det *eller*, men foran ord, der begynder med *ho* eller *o*, ændres det til et *u*, fordi man ikke må have to *o*-lyde lige efter hinanden.

Mujeres u hombres, ¿es subjetivo u objetivo?

⁶**U** er ofte stumt og udtales ikke, når det står mellem *g* og *e* eller mellem *g* og *i*. I enkelte tilfælde sættes to prikker (trema) over *u* hvilket betyder, at u'et alligevel skal udtales.

Guerra udtales [gerra], *guía* udtales [gia], *vergüenza* udtales [verguenza].

⁷**Y** er på spansk en konsonant og udtales som det danske [j]. Står det derimod alene i betydningen *og*, udtales det som et [i]. Står *y* alene foran et ord, der begynder med *hi* eller *i*, ændres det til et *e*, fordi man ikke må have to *i*-lyde lige efter hinanden.

Madre e hija, es necesario e importante.

Diftonger

▪ Diftonger opstår, når *i* eller *u* skrives efter hinanden eller sammen med en anden vokal. Derved skabes en tvelyd, som kun udgør én stavelse, altså en diftong.

Europa [Ewropa], *hacia* [hasja], *causa* [kawsa], *aire* [ajre], *bien* [bjæn], *cuida* [kwida].

▪ I slutningen af et ord kan en diftong bestå af vokal + *y*.

Rey [rej], *soy* [soj], *hoy* [oj].

▪ Står to vokaler sammen, som ikke er *i* eller *u*, er der ikke tale om en diftong, og begge vokaler udtales.

Bilbao, cacao.

Enkelte ord er dog undtagelser, men disse er der trykstreg over.

Día, río, continuo, país.

Orddeling

▪ Spanske ord deles mellem to stavelser, men er man i tvivl, så skal man lade være.

▪ **Ch**, **ll** og **rr** må aldrig deles, da de opfattes som ét bogstav.

Chi-ca, ca-llé, pe-rro.

▪ To vokaler må heller ikke adskilles, uanset om de fungerer som diftonger eller ej.

Cau-sa, Ma-ría.

Store bogstaver

▪ Bruges som på dansk. Dvs. efter punktum, ved alle egenavne, i bogtitler o.l.

Ana María, Madrid, El señor de los anillos (Ringenes herre).